

عنوان مقاله:

خوانش نظریه جامعه شناختی بازی و ورزش "هویزینگا"

محل انتشار:

مجله مطالعات راهبردی جامعه شناختی در ورزش، دوره 3، شماره 3 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

کمال جوانمرد - گروه جامعه شناسی، واحد شهر قدس، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف: "یوهان هویزینگا" در کتاب "انسان بازیگر" بازی را به عنوان عنصر بنیادی فرهنگ و تمدن معرفی می کند. هدف این مقاله بازخوانی اجتماعی بازی و ورزش با رویکرد جامعه شناختی از منظر این جامعه شناسی که بازی را مقدم بر فرهنگ و تمدن دانسته، اما دیدگاهی نه چندان خوشبینانه ایی به ورزش داشته و آن را نسخه منحن شده بازی می داند. روش شناسی: بر اساس این که تحلیل جامعه شناختی کتاب انسان بازیگر نوشته هویزینگا در سال ۱۹۳۸ کانون توجه این نوشتار به شمار می آید، لذا از روش تحقیق تاریخی و تکنیک کتابخانه استفاده شده است. یافته ها: هویزینگا بر آن بود که بازی مقدم بر همه پدیده های اجتماعی بوده، زیرا همه چیز در ابتدا، بازی بوده و این صورت های دگرگون شده بازی ها هستند که در قالب بازی متولد شده اند. وی بر آن است که ورزش از دهه چهل قرن بیستم به بعد به تدریج ماهیت بازی بودنش را ازدست داده، صورت انحطاطی پیدا کرده و موجب نابودی روح بازی شده. نتیجه گیری: کتاب "انسان بازیگر" مانیفست دفاعی برای حمایت از بازی و کیفیخواستی علیه ورزش است. در این کتاب هویزینگا بازی را کلید فهم فرهنگ ها تصور می کرد. او در اواخر عمر با انتقاد از ورزش معتقد بود که جامعه مدرن، روح بازی ها را مخدوش نموده، تا آنجا که نشانه های از زوال ویرانگر در بازی های مشاهده می شود. او معتقد است که سیاست و تبلیغات بر ورزش مدرن سایه انداخته و پنهان و خزنده در این عرصه وارد شده و ورزش روح شادابی بازی ها را منحرف نموده و به ابزار سلطه تبدیل شده است.

کلمات کلیدی:

یوهان هویزینگا، انسان بازیگر، جامعه شناسی ورزش، بازی و ورزش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1768246>

